

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 16 | Shemos | Sicha 2

(1) שמות ב', ג'.

וְלֹא־יָכְלָה עוֹד הַצְּפִינוֹ וַתִּקַּח־לוֹ תֵּבַת גֹּמָא וַתְּחַמְרָה בְּחֹמֶר וּבְצִפָּת וַתִּשֶׂם בָּהּ אֶת־הַיֶּלֶד וַתִּשֶׂם בְּסוּף עַל־שֵׁפֶת הַיָּאֵר:

[When] she could no longer hide him, she took [for] him a reed basket, smeared it with clay and pitch, placed the child into it, and put [it] into the marsh at the Nile's edge.

(2) תרגום אונקלוס

וְלֹא יָכִילַת עוֹד לְאַטְמְרוּתָהּ וְנִסִּיבַת לָהּ תֵּבּוּתָא דְגוּמָא וְחִפְתָּהּ בְּחֹמְרָא וּבְצִפְתָּא וְשִׂיאַת בָּהּ יַת רַבִּיא וְשִׂיתָהּ בְּיַעְרָא עַל כִּיף נְהָרָא:

(3) שמות ב', ה'

וַתֵּרֶד בַּת־פַּרְעֹה לְרַחֵץ עַל־הַיָּאֵר וְנַעֲרֹתֶיהָ הִלְכֹת עַל־יַד הַיָּאֵר וַתֵּרָא אֶת־הַתֵּבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת־אֲמָתָהּ וַתִּקְחָהּ:

Pharaoh's daughter went down to bathe, to the Nile, and her maidens were walking along the Nile, and she saw the basket in the midst of the marsh, and she sent her maidservant, and she took it.

(4) שמות ב', י'

וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתְּבֹאֶהוּ לְבַת־פַּרְעֹה וַיְהִי־לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן־הַמַּיִם מָשִׂיתָהוּ:

The child grew up, and she brought him to Pharaoh's daughter, and he became like her son. She named him Moses, and she said, "For I drew him from the water."

5 צפע"נ עה"ת עה"פ

ותשם בסוף על שפת היאור. ולא בתוך היאור, מחמת דהם היו עובדים לנילוס, רק דאין בו תפיסת ידי אדם, ועי' פסחים דף נ"ג סימן לנחלים קנים ע"ש מ"ש, ר"ל דנחל איתן למ"ד שלא נשתמש לעבר, אבל תוך היאור לא דהוה תפיסת ידי אדם, ב"מ דף ק"ג, ע"ב (ונ"מ) אריסא. רק כיון דבת פרעה הלכה לרחוץ ביטלה [הע"ז] שזה להתגיייר ושוב באתה התבה בתוך היאור.

6 תנחומא וארא י"ג

לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה וגו', כה אמר ה' בזאת תדע כי אני ה' הנה אנכי מכה במטה אשר בדי על המים אשר ביאר ונהפכו לדם (שמות ז, יז) למה לקו המים תחלה בדם? מפני שפרעה והמצרים היו עובדין ליאור. אמר הקדוש ברוך הוא: הנה אלוהו תחלה בפניו ואחר כך עצמו. משל הדיוט אומר: מחו אלהיא ויבהתון כמריא. ויאמר ה' אל משה אמר אל אהרן וגו', הנה מה שביאר ובאגמים ובנהרות ועל כל מקוה מימיהם, מה שבקיתון. והיה דם בעצים ובאבנים. אפלו מה שהמצרים היו רוקקים, כלו דם.

Get thee unto Pharaoh in the morning; lo, he goeth out unto the water (Exod. 7:14).

Thus the Lord said: Through this (water) you shall cause him to know that I am the Lord. I will smite the water of the Nile with the staff that is in your hand, and it shall turn to blood. Why were the waters turned to blood first? Because Pharaoh and the Egyptians worshipped the Nile, and the Holy One, blessed be He, said: Smite his god first and then him, as in the popular aphorism, "Strike the gods and the priests will be frightened." And the Lord said unto Moses: "Say unto Aaron: Stretch out thy hand, and smite" (Exod. 7:19). Smite the water of the Nile, the roots of the plants in the rivers, and indeed, every source of their water, even that which is in their ladles. And blood appeared in the wood and stone, and even the spittle of the Egyptians turned to blood.

7 פרש"י וארא, ז', י"ז

ונהפכו לדם: לפי שאין גשמים יורדים במצרים, ונילוס עולה ומשקה את הארץ, ומצרים עובדים לנילוס, לפיכך הלקה את יראתם ואחר כך הלקה אותם:

and it will turn to blood: Since there is no rainfall in Egypt, and the Nile ascends and waters the land, so the Egyptians worship the Nile. He therefore smote their deity and afterwards He smote them. — [from Sifrei, Devarim 38; Exod. Rabbah 9:9; Tanchuma, Va'era 13]

8 רמב"ם הלכות יסוה"ת פ"ה, ה"ו-ז'

כעגון שאמרו באנסין כה אמרו בחלאים. כיצד. מי שחלה ונטה למות ואמרו הרופאים שרפואתו בדבר פלוני מאסורין שבתורה עושין. ומתרפאין בכל אסורין שבתורה במקום סכנה חוץ מעבודת כוכבים וגלוי עריות ושפיכת דמים שאפלו במקום סכנה אין מתרפאין בהן. ואם עבר ונתרפא עונשין אותו בית דין ענש הראוי לו:

Just as these principles apply regarding being forced [to transgress], they also apply regarding sicknesses. What is implied?

When a person becomes sick and is in danger of dying, if the physicians say that his cure involves transgressing a given Torah prohibition, [the physicians' advice] should be followed. When there is a danger [to life], one may use any of the Torah prohibitions as a remedy, with the exception of the worship of false gods, forbidden sexual relations, and murder. Even when there is a danger [to life], one may not use them as a remedy. If one transgresses and uses them as a remedy, the court may impose the appropriate punishment upon him.

וּמִיָּנִין שְׂאֵפְלוֹ בְּמָקוֹם סְכָנַת נַפְשׁוֹת אֵין עוֹבְרִין עַל אַחַת מִשְׁלֹשׁ עֲבֵרוֹת אֵלוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דברים ו ה) "וְאֶהְבֶּתְ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ" אֶפְלוֹ הוּא נוֹטֵל אֶת נַפְשְׁךָ. וְהַרִיגַת נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל לְרַפְאוֹת נֶפֶשׁ אַחֶרֶת אוֹ לְהִצִּיל אָדָם מִיַּד אָנֹס דְּבָר שֶׁהַדַּעַת נוֹטָה לוֹ הוּא שְׂאֵין מְאֹבְדִין נֶפֶשׁ מִפְּנֵי נֶפֶשׁ. וְעֵרִיּוֹת הֶקְשׁוּ לְנַפְשׁוֹת שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כב כו) "כִּי כֹאשֶׁר יָקוּם אִישׁ עַל רֵעֵהוּ וּרְצָחוֹ נֶפֶשׁ כֵּן הַדָּבָר הַזֶּה":

What is the source [which teaches] that even when there is a danger to life, these three sins should not be violated? [Deuteronomy 6:5] states: "And you shall love God, your Lord, with all your heart, with all your soul, and with all your might." [The words "with all your soul" imply] even if one takes your soul.

With regard to the killing of a Jewish person to heal another person or to save a person from one who is compelling him, it is logical that one person's life should not be sacrificed for another. [The Torah has] established an equation between forbidden sexual relations and murder, as [Deuteronomy 22:26] states: "This matter is just like a case where a person rises up against his colleague and slays him."

9 סוטה י"ב, ריש ע"ב

וַתֵּרֶד בֵּית פַּרְעֹה לְרַחוּץ עַל הַיָּאֵר אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשׁוּם רַבִּי שִׁמּוֹן בֶּן יוֹחִי מְלַמֵּד שֶׁיֵּרְדָה לְרַחוּץ מִגְּלוּלֵי [בֵּית] אָבִיהָ וְכֵן הוּא אוֹמֵר אִם רָחַץ ה' אֶת צוֹאת בְּנוֹת צִיּוֹן וְגו'

The verse states: "And the daughter of Pharaoh came down to bathe [lirhotz] in the river" (Exodus 2:5). Rabbi Yohanan says in the name of Rabbi Shimon ben Yoḥai: This teaches that she came down to the river to cleanse herself from the impurity of her father's idols, as she was immersing herself as part of the conversion process. And similarly it states: "When the Lord shall have washed [raḥatz] away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof, by the spirit of judgment, and by the spirit of destruction" (Isaiah 4:4). This washing clearly refers to the purging of spiritual sins, rather than bathing for the sake of cleanliness.

ב'

(10) שמו"ר פ"א, כ"א

וְלִמָּה הִשְׁלִיכָה אוֹתוֹ בַּיָּאֹר, כְּדִי שִׁיְהִי חוֹשְׁבִין הָאֲסֹטְרוֹלוֹגִין שֶׁכָּבַר הִשְׁלַךְ לַמַּיִם וְלֹא יִחְפְּשׂוּ אַחֲרָיו.

Yocheved cast Moshe into the Nile, so the astrologers will think he has already been cast and they will not look for him.

(11) פרשתינו א', כ"ב

וַיֵּצֵא פַרְעֹה לְכָל־עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל־הַבֵּן הַיְלֹד הַיָּאֲרָה תִשְׁלִיכֻהוּ וְכָל־הַבֵּת תִּחְיֶין:

And Pharaoh commanded all his people, saying, "Every son who is born you shall cast into the Nile, and every daughter you shall allow to live."

ג

(12) שמות שם, ט"ז

וַיֹּאמֶר בְּיַלְדֹכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וַרְאִיתֶן עַל־הָאֲבָנִים אִם־בֵּן הוּא וְהַמֵּתֵן אוֹתוֹ וְאִם־בַּת הוּא וְחָיָה:

And he said, "When you deliver the Hebrew women, and you see on the birthstool, if it is a son, you shall put him to death, but if it is a daughter, she may live."

(13) פירש"י ר"פ מקץ

על היאור: כל שאר נהרות אינם קרוים יאורים חוץ מנילוס, מפני שכל הארץ עשויין יאורים יאורים בידי אדם ונילוס עולה בתוכם ומשקה אותם, לפי שאין גשמים יורדין במצרים תדיר כשאר ארצות:

by the Nile: Heb. על-היָאֲר, lit., by the canal. No other rivers are called יאורים except the Nile, because the entire land is covered with many man-made canals (יאורים), and the Nile rises in their midst and waters them, for it does not usually rain in Egypt as it does in other countries.

ד'ה'

(14) עקב י"א, י"ב

כִּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא כְאָרֶץ מִצְרַיִם הִוא אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִשָּׁם אֲשֶׁר תִּזְרַע אֶת־זֶרְעֶךָ וְהִשְׁקִיתָ בְּרַגְלֶךָ כַּגֵּן הַיָּרְקִי: וְהָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ אֶרֶץ הָרִים וּבִקְעוֹת לְמִטְרַת הַשָּׁמַיִם תִּשְׁתַּהֲמִים: אֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהִי אֶלֶיהָ דֶרֶשׁ אַתָּה תָּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכֹּה מְרֻשִׁית הַשָּׂנֶה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה:

For the land to which you are coming to possess is not like the land of Egypt, out of which you came, where you sowed your seed and which you watered by foot, like a vegetable garden. But the land, to which you pass to possess, is a land of mountains and valleys and absorbs

water from the rains of heaven, a land the Lord, your God, looks after; the eyes of Lord your God are always upon it, from the beginning of the year to the end of the year.

(15) ב"ר, פי"ג, ה"ט

ועוד שיהיו הכל תולין עיניהם כלפי מעלה..

One of the reasons Hashem made the world's sustenance dependent on rain, is that we will constantly be looking upwards.

(16) תענית י', א'.

תנו רבנן: ארץ ישראל נבראת תחילה וכל העולם כולו נברא לבסוף, שנאמר: "עד לא עשה ארץ וחוצות". ארץ ישראל משקה אותה הקדוש ברוך הוא בעצמו, וכל העולם כולו על ידי שליח, שנאמר: "הננתן מטר על פני ארץ ושלח מים על פני חוצות".

The Sages taught in a baraita: Eretz Yisrael was created first and the rest of the entire world was created afterward, as it is stated: "While as yet He had not made the land, nor the fields" (Proverbs 8:26). Here, and in the following statements, the term "land" is understood as a reference to the Land of Israel, while "the fields" means all the fields in other lands. Furthermore, Eretz Yisrael is watered by the Holy One, Blessed be He, Himself, and the rest of the entire world is watered through an intermediary, as it is stated: "Who gives rain upon the land, and sends water upon the fields" (Job 5:10).

ארץ ישראל שותה מי גשמים, וכל העולם כולו מתמצית, שנאמר: "הננתן מטר על פני ארץ וגו'". ארץ ישראל שותה תחילה, וכל העולם כולו לבסוף, שנאמר: "הננתן מטר על פני ארץ וגו'" — משל לאדם שמגבל את הגבינה, נוטל את האוכל ומניח את הפסולת.

Additionally, Eretz Yisrael drinks rainwater and the rest of the entire world drinks from the remaining residue of rainwater left in the clouds, as it is stated that God is He "who gives rain upon the land" and only afterward takes what is left "and sends water upon the fields." Eretz Yisrael drinks first, and the rest of the entire world afterward, as it is stated: "Who gives rain upon the land and sends water upon the fields." There is a parable that illustrates this: A person who kneads his cheese after it has curdled takes the food and leaves the refuse.

(17) עקב ח', י"ז-י"ח

ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את-התל הזה: וזכרת את-יהוה אלהיך כי הוא הננתן לך כח לעשות תל למען הקים את-בריתו אשר-נשבע לאבתך כיום הזה:

and you will say to yourself, "My strength and the might of my hand that has accumulated this wealth for me." But you must remember the Lord your God, for it is He that gives you strength

to make wealth, in order to establish His covenant which He swore to your forefathers, as it is this day.

(18) פירש"י וארא ו, ט"ז

ושני חיי לוי וגו': למה נמנו שנותיו של לוי, להודיע כמה ימי השעבוד, שכל זמן שאחד מן השבטים קיים לא היה שעבוד, שנאמר (שמות א ו) וימת יוסף וכל אחיו, ואחר כך (שם ח) ויקם מלך חדש, ולוי האריך ימים על כולם:

and the years of Levi's life: Why were Levi's years counted? To let us know how many were the years of bondage. For as long as one of the tribes was alive, there was no bondage, as it is said: "Now Joseph died, as well as all his brothers," and afterwards, "A new king arose" (Exod. 1:6, 8), and Levi outlived them all. — [from Seder Olam, ch. 3]

(19) שמות א', ו'

וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל-אָחָיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא:

Now Joseph died, as well as all his brothers and all that generation.

ו'

(20) שבת צ"ז, א'

אמר ריש לקיש: החושד בכשרים — לוקה בגופו, דכתיב: "והן לא יאמינו לי וגו'", וגליא קמי קודשא בריה הוא דמהימני ישראל. אמר לו: הן מאמינים בני מאמינים, ואתה אין סופך להאמין.

On the topic of Miriam's leprosy, the Gemara cites that which Reish Lakish said: One who suspects the innocent of indiscretion is afflicted in his body, as it is written: "And Moses answered and said: But they will not believe me and will not hearken to my voice, for they will say, God did not appear to you" (Exodus 4:1), and it is revealed before the Holy One, Blessed be He, that the Jewish people would believe. The Holy One, Blessed be He, said to Moses: They are believers, the children of believers; and ultimately, you will not believe.

הן מאמינים, דכתיב: "ויאמן העם". בני מאמינים — "והאמין בי". אתה אין סופך להאמין, שנאמר: "וען לא האמנתם בי וגו'". ממאי דלקה, דכתיב: "ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך וגו'".

They are believers, as it is written: "And the people believed once they heard that God had remembered the children of Israel, and that He saw their affliction, and they bowed and they prostrated" (Exodus 4:31). The children of believers, as it says with regard to Abraham our Patriarch: "And he believed in God, and He counted it for him as righteousness" (Genesis 15:6). Ultimately, you will not believe, as it is stated: "And God said to Moses and to Aaron: Because you did not believe in Me to sanctify Me in the eyes of the children of Israel" (Numbers 20:12). From where do we know that Moses was afflicted in his body? As it is

written: "And God said to him further: Bring your hand to your bosom, and he brought his hand to his bosom and he took it out and behold, his hand was leprous like snow" (Exodus 4:6).

21 תהלים ל"ז, ג'

בְּטַח בַּיהוָה וַעֲשֵׂה-טוֹב שְׁכֹן-אֶרֶץ וִרְעֵה אֲמוֹנָה:

Trust in the Lord and do good; dwell in the land and be nourished by faith.

22 ראה תניא רפמ"ב

כִּי כָל נֶפֶשׁ וְנֶפֶשׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בָּהּ מִבְּחִינַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כִּי הוּא מְשַׁבְּעָה רוּעִים הַמְּמַשְׁיכִים חַיּוֹת וְאֵלֵהוּת לְכָלִּיּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁלֵכֵן, נִקְרָאִים בְּשֵׁם "רוּעִים", וּמֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם – הוּא כָלִּיּוֹת כּוֹלֵם, וְנִקְרָא "רַעֲיָא מְהִימְנָא", דְּהֵינּוּ, שְׁמֵמִשְׁיָהּ בְּחִינַת הַדַּעַת לְכָלִּיּוֹת יִשְׂרָאֵל, לִידַע אֶת ה', כָּל אֶחָד כְּפִי הַשְּׁגַת נִשְׁמָתוֹ וְשָׂרְשָׁה לְמַעְלָה, וְיִנְיָקְתָּהּ מִשְׂרָשׁ נִשְׁמַת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַמוֹשְׁרָשֶׁת בְּדַעַת הָעֲלִיּוֹן שְׁבִי סְפִירוֹת דְּאֲצִילוֹת, הַמְּיֻחָדוֹת בְּמֵאֲצִילָן בְּרוּךְ-הוּא,

Each and every soul of the House of Israel comprises within it something of the quality of our teacher Moses, peace unto him, for he is one of the "seven shepherds". who cause vitality and G-dliness to flow to the community of the souls of Israel, for which reason, they are called "shepherds." Our teacher, Moses, peace unto him, comprises [aspects of] them all, and he is called "the faithful shepherd."4 This means that he draws down the quality of daat to the community of Israel, that they may know and be cognizant of G-d so that for them, G-dliness will be self-evident and experienced by every Jew, each according to the intellectual capacity of his soul and its root above, i.e., according to the height of the source of the soul as it exists above, and according to [the degree of] its nurture from the root of the soul of our teacher Moses, peace unto him, which is rooted in the daat Elyon ("supernal knowledge") of the ten sefirot of Atzilut, which are united with their Emanator.

ד'

23 פרשתינו ג', א'.

וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת-צֹאן יִתְרוֹ חֹתֶנּוּ כֹהֵן מִדְיָן וַיִּנְהַג אֶת-הַצֹּאן אַחֲרַי הַמִּדְבָּר וַיָּבֵא אֶל-הָר הָאֱלֹהִים חֹרֶבָה:

Moses was pasturing the flocks of Jethro, his father in law, the chief of Midian, and he led the flocks after the free pastureland, and he came to the mountain of God, to Horeb.

24 פרש"י יתרו י"ח, י"א

מכל האלהים: מלמד שהיה מכיר בכל עבודה זרה שבעולם שלא הניח עבודה זרה שלא עבדה:

than all the deities: This teaches us that he [Jethro] was knowledgeable about every type of idolatry in the world, and there was no pagan deity that he did not worship. — [from Mechilta]

ט'

(25) תניא רפמ"ז

והנה, "בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר, – וְכֹל יוֹם וְיוֹם – חַיִּיב אָדָם לְרִאוֹת עֲצֻמוֹ כְּאִילוֹ הוּא יֵצֵא הַיּוֹם מִמִּצְרַיִם". וְהִיא יֵצֵאת נֶפֶשׁ הָאֱלֹהִית מִמֵּאֶסֶר הַגּוּף, "מִשְׁכַּא דְחַוְיָא", לִכְלֹל בְּיַחֲד אֹר-אֵין-סוֹף בְּרוּךְ-הוּא, עַל יְדֵי עֵסֶק הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת בְּכֹל לַיְלָה.

"In every generation and every day, a person is obligated to regard himself as if he had that day come out of Egypt." This refers to the release of the divine soul from the confinement of the body, the "serpent's skin," in order to be absorbed into the unity of the light of the blessed Ein Sof by engaging in the Torah and commandments in general,

(26) ברכות בסופה

אמר רבי לוי בר חייא: היוצא מבית הכנסת ונכנס לבית המדרש ועוסק בתורה — זוכה ומקבל פני שכינה, שנאמר: "ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון".

Rabbi Levi bar Hiyya said: One who leaves the synagogue and immediately enters the study hall and engages in Torah study, is privileged to receive the Divine Presence, as it is stated: "They go from strength to strength, every one of them appears before God in Zion" (Psalms 84:8); those who go from a place of prayer to a place of Torah study are privileged to receive a divine revelation in Zion.

(27) ברכות ל"ה, ב'

תנו רבנן: "ואספת דגנך" מה תלמוד לומר? — לפי שנאמר: "לא ימוש ספר התורה הזה מפיהך" — יכול דברים ככתבן, תלמוד לומר: "ואספת דגנך" — הנהג בהן מנהג דרך ארץ, דברי רבי ישמעאל.

The Sages taught: What is the meaning of that which the verse states: "And you shall gather your grain"? Because it is stated: "This Torah shall not depart from your mouths, and you shall contemplate in it day and night" (Joshua 1:8), I might have thought that these matters are to be understood as they are written; one is to literally spend his days immersed exclusively in Torah study. Therefore, the verse states: "And you shall gather your grain, your wine and your oil," assume in their regard, the way of the world; set aside time not only for Torah, but also for work. This is the statement of Rabbi Yishmael.

(28) ישעי' מ', כ"ו

שאו-מרום עיניכם וראו מי-ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם בשם יקרא מרב אונים ואמיץ כח איש לא נעדר:

Lift up your eyes on high and see, who created these, who takes out their host by number; all of them He calls by name; because of His great might and because He is strong in power, no one is missing.

29) שבת י', א'

רָבָא בַר רַב הוּנָא רָמִי פּוּזְמָקֵי וּמְצִלֵי, אָמַר: "הַכּוֹן לְקִרְאתָ" וְגו'. רָבָא שְׂדֵי גְלִימִיָּה וּפְכָר יְדִיָּה וּמְצִלֵי. אָמַר: "כְּעִבְדָּא קַמִּיָּה מְרִיָּה". אָמַר רַב אֲשִׁי: חֲזִינָא לִיָּה לְרַב כְּהֵנָּא כִּי אִיכָּא צַעֲרָא בְּעֵלְמָא, שְׂדֵי גְלִימִיָּה וּפְכָר יְדִיָּה וּמְצִלֵי. אָמַר: "כְּעִבְדָּא קַמִּי מְרִיָּה". כִּי אִיכָּא שְׁלָמָא לְבִישׁ וּמִתְכַּסִּי וּמִתְעַטֵּף וּמְצִלֵי. אָמַר: "הַכּוֹן לְקִרְאתָ אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל".

Since the verse: "Prepare to greet your God, Israel," was cited with regard to the obligation to prepare and adorn oneself before prayer, the Gemara cites that indeed Rava bar Rav Huna would don expensive socks and pray and he said he would do this as it is written: "Prepare to greet your God, Israel." On the other hand, Rava would not do so; rather, in his prayer he would remove his cloak and clasp his hands and pray. He said that he would do so as a slave before his master, who appears before him with extreme submission. Rav Ashi said: I saw that Rav Kahana, when there is suffering in the world, would remove his cloak and clasp his hands and pray. And he said that he did so as a slave before his master. When there is peace in the world, he would dress, and cover himself, and wrap himself in a significant garment, and pray, and he said that he did so in fulfillment of the verse: "Prepare to greet your God, Israel."

30 נוסח התפלה תחלת העמידה

א-דני שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך.

My L-rd, open my lips, and my mouth shall declare Your praise.

31) ד"ה אד-ני שפתי תפתח תרכ"ח, סה"מ תרכ"ז ע' תל"ו ואילך

ואנו מבקשים שיהי' ופי יגיד תהילתך שהתפלה שלנו יהי' כעונה אחר הקורא דהיינו אחר תפלת הקב"ה, ולכן צלוצת בחשאי בחי' ביטול, ... וזהו ופי יגיד תהילתך יגיד הוא לשון המשכה שיהי' תפלתנו כעונה אחר הקורא כמו בתורה וממילא יקויים בקשתינו,

We request, "my mouth shall declare Your praise" that our prayer should be as if we are repeating after the prayer of G-d Almighty. Therefore prayer is done silently, representing self-nullification. This is the meaning of "my mouth shall declare, Yagid," which signifies drawing down the words, so that we can repeat the words in our prayers, so that our requests should be fulfilled.

י

36) נוסח הגדה של פסח

וירד מצרימה. אנוס על פי הדיבור.

"And he went down to Egypt" forced by Divine decree.
